

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Rozhodnutí o odmítnutí Rady EU poskytnout veřejnosti plný přístup k dokumentům souvisejícím s třístrannými jednáními o emisích motorových vozidel (případ 360/2021/TE)

Rozhodnutí

Případ 360/2021/TE - Otevřeno dne 26/02/2021 - Rozhodnutí ze dne 11/10/2021 - Dotčený orgán Rada Evropské unie (Další šetření není důvodné) |

Případ se týkal odmítnutí Rady EU poskytnout veřejnosti plný přístup k dokumentům souvisejícím s třístrannými jednáními mezi Radou, Evropským parlamentem a Evropskou komisí o návrzích právních předpisů týkajících se emisí z vozidel. Rada poskytla přístup pouze k částem dokumentů, které označila za dokumenty spadající pod žádost, s tím, že zpřístupnění zbývajících částí by mohlo ohrozit probíhající rozhodovací proces.

Z kontroly dokumentů týmem veřejné ochránkyně práv provádějším šetření vyplynulo, že upravené části obsahují strategii Rady pro jednání s Parlamentem. Tyto upravené části nebyly v době, kdy Rada odepřela přístup stěžovateli, sdíleny s Parlamentem.

Veřejná ochránkyně práv uznala, že pokud by tyto části byly zveřejněny během probíhajících jednání, mohly by vážně ohrozit vyjednávací pozici Rady. Úpravy jako takové byly v tomto kontextu odůvodněné. Vyslovila však názor, že jakmile bude v rámci třístranných jednání dosaženo kompromisů ohledně těchto otázek, měly by být příslušné části dokumentů zpřístupněny.

V průběhu šetření Rada určila tři další dokumenty, které před třístrannými jednáními sdílela s Parlamentem. Veřejná ochránkyně práv vyslovila názor, že se jedná o důležité legislativní dokumenty a že jejich zveřejnění by umožnilo veřejnosti řádně sledovat třístranná jednání a pokusit se ovlivnit legislativní proces v této klíčové fázi. Veřejná ochránkyně práv proto Radě navrhla, aby tyto tři dokumenty zpřístupnila. Rada návrh přijala.

Stěžovatel vyjádřil nespokojenost s výsledkem, zejména pokud jde o posouzení veřejné

ochránkyně práv, které stvrdilo rozhodnutí Rady nezveřejnit některé části dokumentů během probíhajících jednání. Veřejná ochránkyně práv tudíž šetření uzavřela, čímž potvrdila své posouzení a podrobněji popsala závěry, k nimž dospěla.

Skutečnosti předcházející stížnosti

1. Dne 23. listopadu 2020 stěžovatel požádal Radu EU, aby mu poskytla přístup veřejnosti k:

„Dokumenty týkající se třístranných jednání o návrhu NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (ES) č. 715/2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla

Ty by měly zahrnovat alespoň:

ST 12384 2020 INIT (30-10-2020)

ST 12384 2020 REV. 1 (03-11-2020). “

2. Dne 6. ledna 2021 Rada odepřela přístup ke dvěma dokumentům výslovně uvedeným v žádosti stěžovatele (dokumenty ST 12384/20 a ST 12384/20 REV1). Dovolávala se přitom výjimky stanovené unijními pravidly o přístupu veřejnosti k dokumentům a tvrdila, že zpřístupnění těchto dokumentů by mohlo ohrozit probíhající rozhodovací proces [1] .

3. Téhož dne stěžovatel požádal Radu, aby přezkoumala své rozhodnutí (prostřednictvím „potvrzující žádosti“). [2] Odkázal na judikaturu EU [3] a zejména tvrdil, že součástí legislativního procesu jsou dokumenty třístranných jednání, které mají občané právo na přístup. Poskytnutí přístupu k těmto dokumentům by veřejnosti umožnilo lépe sledovat rozhodovací proces a posílit jeho legitimitu. Stěžovatel rovněž uvedl, že jeho žádost se neomezuje pouze na dokumenty ST 12384/20 a ST 12384/20 REV1, ale týká se *všech* dokumentů souvisejících s dotyčnými třístrannými jednáními.

4. Dne 16. února 2021 přijala Rada rozhodnutí o přezkumu (dále jen „potvrzující rozhodnutí“). Komise určila pět dalších dokumentů, které spadají do oblasti působnosti žádosti stěžovatele. Rada ve svém rozhodnutí:

- Poskytl plný přístup k jednomu z pěti dalších dokumentů, který obsahuje postoje všech tří orgánů na začátku třístranných jednání.
- Poskytl přístup k částem zbývajících šesti dokumentů, včetně dokumentů ST 12384/2020 a ST 12384/2020 REV1. Rada při odůvodnění svého rozhodnutí upravit části těchto dokumentů znovu uplatnila výjimku stanovenou unijními pravidly o přístupu veřejnosti k dokumentům za účelem ochrany probíhajícího rozhodovacího procesu [4] . Rada tvrdila, že upravené části

nastiňují strategii pro jednání o ustanoveních v návrhu legislativního znění, u nichž dosud nebyla s Parlamentem v rámci třístranných jednání nalezena žádná dohoda. Vzhledem k tomu, že tyto úpravy zahrnovaly kompromisy, které byla Rada potenciálně ochotna učinit, Rada tvrdila, že by to ohrozilo její vyjednávací postoj. Poukázala na to, že Parlament nesdílí svou vyjednávací strategii s Radou. Pokud by Rada zveřejnila svou strategii, vedlo by to k asymetrické situaci.

5. Rada rovněž konstatovala, že judikatura uvedená stěžovatelem nevylučuje možnost orgánů odepřít přístup k legislativním dokumentům za účelem ochrany rozhodovacího procesu v rámci probíhajících třístranných jednání [5]. Rada dále zastávala názor, že neexistuje převažující veřejný zájem na úplném zpřístupnění dokumentů. Stěžovatel uvedl obecné argumenty, které neprokazují, že zásada transparentnosti by měla mít přednost před důvody uvedenými Radou, které odůvodňují odepření úplného přístupu.

6. Dne 19. února 2021 se stěžovatel obrátil na veřejného ochránce práv.

Návrh veřejné ochránkyně práv na řešení

7. **Vyšetřovací tým** veřejného ochránce práv zkontroloval neupravené kopie šesti dotčených dokumentů. Poté, co veřejná ochránkyně práv obdržela písemnou odpověď Rady [6] k této stížnosti, požádala o nahlédnutí do dalších dokumentů, které má Rada v držení ohledně dotčených třístranných jednání.

8. Na základě analýzy nahlížených dokumentů, písemné odpovědi Rady a připomínek stěžovatele k této odpovědi navrhla veřejná ochránkyně práv Radě dne 18. června 2021 řešení.

[7] Ve svém návrhu řešení se veřejná ochránkyně práv domnívala, že:

- Třístranná jednání jsou nedílnou součástí legislativního procesu. Jak Tribunál zdůraznil ve svém rozsudku *De Capitani* z roku 2018, veřejnost by měla mít možnost sledovat vypracování legislativního návrhu během jednání a uplatňovat svá demokratická práva. To znamená zejména přístup ke všem sloupcům v „čtyřsloupcových dokumentech“, které sledují postoje jednotlivých orgánů během třístranných jednání [8].
- Rada připravila všech šest dokumentů dotčených v tomto šetření s ohledem na nadcházející třístranná jednání. Každý dokument obsahuje tabulku se čtyřmi sloupci, v níž jsou uvedeny postoje tří orgánů na začátku třístranných jednání (první tři sloupce) a čtvrtý sloupec.
- Rada v každém z těchto dokumentů upravila části čtvrtého sloupce. **Upravené části obsahují strategii Rady pro jednání s Parlamentem: neprojednatelná ustanovení („červené linie“), otázky, k nimž by Rada mohla být pružná, a možné kompromisní postoje.** To zahrnuje pokyny pro předsednictví Rady o tom, jak vyjednat postoj Rady k určitému článku nebo bodu odůvodnění: zda by měl dosáhnout kompromisu ohledně některých ustanovení (v případě potřeby k dosažení celkové dohody) nebo navrhnout alternativní znění ve vztahu k některým článkům nebo bodům odůvodnění, pokud by Parlament během schůzí prokázal flexibilitu. Rada zveřejnila ty části čtvrtého sloupce, v nichž bylo dosaženo předběžných kompromisů s Parlamentem, včetně strategie Rady pro jednání o těchto bodech.
- **Obsah čtvrtého sloupce v šesti dokumentech dotčených v tomto šetření se liší od**

obsahu čtvrtého sloupce ve věci *De Capitani* . V takovém případě byly dotčené dokumenty **sdíleny mezi spolunormotvůrci** (obsahující ve čtvrtém sloupci prozatímní kompromisní znění, na němž se orgány dohodly). Upravené části dokumentů v projednávané věci **nebyly v době odepření úplného přístupu s Parlamentem sdíleny** .

- Pokud by strategie jednání orgánu byla během jednání zveřejněna, **mohlo by to vážně ohrožit jejich vyjednávací pozici, a v důsledku toho i probíhající rozhodovací proces** .
- Ve věci *De Capitani* měl Tribunál za to, že veřejnost by v demokratickém systému měla mít možnost sledovat třístranná jednání, aby v této klíčové fázi ovlivnila legislativní proces. Za tímto účelem musí být veřejnosti umožněn přístup k postojům, návrhům a/nebo připomínkám , **které orgány předložily k jednacímu stolu** , a musí být schopna se dozvědět o předběžných výsledcích třístranných jednání.
- Tribunál neuvedl, že by veřejnost měla být schopna znát *vyjednávací strategii* orgánů během probíhajících jednání. Veřejná ochránkyně práv se však domnívá, že **jakmile bude v rámci třístranných jednání dosaženo prozatímních kompromisů, měly by být zveřejněny příslušné části dokumentů, včetně strategie Rady pro jednání o těchto částech** .
- Tři dodatečné dokumenty, které Rada poskytla veřejnému ochránci práv během šetření, jsou rovnocenné čtyřsloupcovým dokumentům dotčeným ve věci *De Capitani* . Obsahují předběžné kompromisy dosažené mezi spolunormotvůrci, jakož i vyvíjející se postoje, návrhy a připomínky tří orgánů, jak byly vyjádřeny během probíhajícího dialogu. **Další tři dokumenty proto měly být identifikovány jako dokumenty spadající do oblasti působnosti žádosti stěžovatele o přístup k dokumentům a měly být v plném rozsahu zpřístupněny** .

9. Vzhledem k těmto úvahám veřejná ochránkyně práv navrhla, **aby Rada zpřístupnila stěžovateli tři další čtyřsloupcové dokumenty, které s veřejným ochráncem práv sdílela.**

10. Rada souhlasila s tím, že se bude řídit řešením navrhovaným veřejným ochráncem práv a poskytne přístup ke třem dalším dokumentům [9] .

11. Stěžovatel byl nespokojen s návrhem veřejného ochránce práv na řešení. Stěžovatel měl zejména za to, že neexistují žádné konkrétní důkazy o konkrétním a skutečném riziku vážného narušení rozhodovacího procesu, pokud by bylo šest dotčených dokumentů v plném rozsahu zpřístupněno.

12. Stěžovatel odkazoval na předchozí žádost o přístup k dokumentu z roku 2018, v níž požádal Radu, aby zpřístupnila všechny dokumenty týkající se třístranných jednání o návrhu směrnice o autorském právu na jednotném digitálním trhu. Rada určila šest dokumentů, které v plném rozsahu zveřejnila během probíhajících jednání. Stěžovatel zpochybnil rozdíl v přístupu k oběma žádostem.

13. Stěžovatel rovněž poznamenal, že některé delegace členských států zpochybnily opodstatněnost argumentu Rady, podle něhož by úplné zpřístupnění dokumentů mohlo ohrožit probíhající rozhodovací proces [10] .

14. Stěžovatel dále poznamenal, že tyto tři dodatečné dokumenty již Evropský parlament na žádost zveřejnil.

Posouzení veřejné ochránkyně práv po návrhu řešení

15. Veřejná ochránkyně práv vítá pozitivní reakci Rady na její návrh řešení. Konstatuje však, že stěžovatel je s výsledkem nespokojen.

16. V reakci na obavy stěžovatele si veřejná ochránkyně práv přeje předložit připomínky týkající se a) obsahu čtvrtého sloupce dotčeného v tomto šetření a b) jejího posouzení, které vedlo k závěru, že rozhodnutí Rady neposkytnout plný přístup bylo odůvodněné, zatímco třístranná jednání o těchto otázkách stále probíhala.

a) Obsah čtvrtého sloupce

17. K usnadnění třístranných jednání se používají čtyřsloupcové dokumenty. První tři sloupce obsahují počáteční postoje tří orgánů (Rada, Parlament a Komise) ke každému bodu odůvodnění a článku návrhu legislativního návrhu. Tyto tři počáteční pozice institucí jsou veřejné.

18. Čtvrtý sloupec se obvykle používá ke sledování vyvíjejících se postojů orgánů v probíhajících trialogech, k vyhodnocení prozatímních kompromisů nebo k zaznamenání připomínek vznesených během jednání. Orgány, které se účastní dialogu, sdílejí tento obsah mezi sebou.

19. Obsah čtvrtého sloupce ve dvou dokumentech dotčených ve věci *De Capitani* byl výše popsán. Obsahovala předběžné kompromisní znění a předběžné postoje předsednictví Rady k navrhovaným změnám Parlamentu. **Tento text byl sdílen s Parlamentem t. [11] Veřejný ochránce práv rovněž chápe, že spolunormotvůrci sdíleli šest čtyřsloupcových dokumentů, které stěžovatel obdržel v roce 2018, týkající se návrhu směrnice o autorském právu na jednotném digitálním trhu [12] .**

20. Rada však rovněž používá čtyřsloupcovou šablonu k zaznamenávání svých interních jednání a strategií pro jednání při vývoji třístranných jednání. Jedná se o samostatné dokumenty, které slouží samostatnému účelu.

21. Čtvrtý sloupec šesti dokumentů dotčených v tomto šetření obsahuje strategii jednání Rady týkající se probíhajícího dialogu , jak je popsáno výše.

22. Veřejná ochránkyně práv potvrdila, že obsah upravených částí čtvrtého sloupce nebyl sdílen s Parlamentem v době jeho rozhodnutí udělit pouze částečný přístup.

23. Na základě výše uvedené analýzy veřejná ochránkyně práv ve svém návrhu řešení zjistila, že obsah čtvrtých sloupců dokumentů v tomto šetření je zcela odlišný od obsahu ve věci *De Capitani* . Čtyřsloupcové dokumenty v této věci *již byly sdíleny* mezi spolunormotvůrci. Naproti

tomu čtvrté sloupce dotčené v projednávané věci obsahují vyjednávací strategii Rady, která *nebyla sdílena* se spolunormotvůrci a která se týkala probíhajících jednání.

B) Posouzení vedoucí k závěru, že odepření úplného přístupu Radou bylo odůvodněné

24. Rada zveřejnila pouze ty části své strategie pro jednání týkající se bodů odůvodnění nebo článků, o nichž již byla v rámci třístranných jednání nalezena prozatímní dohoda. Rada ve svém potvrzujícím rozhodnutí v podstatě tvrdila, že poskytnutí přístupu k redigovaným částem by vedlo k **tlaku ze strany ostatních stran jednání**, což by oslabilo její vyjednávací pozici a oslabilo probíhající rozhodovací proces.

25. Ve svém návrhu řešení veřejná ochránkyně práv posoudila, zda je rozumné, aby Rada odepřela plný přístup veřejnosti, a to na základě výjimky stanovené v nařízení č. 1049/2001 týkající se ochrany probíhajícího rozhodovacího procesu.

26. Podle judikatury Soudního dvora je rozhodovací proces „*vážně ohrožen*“, pokud by zpřístupnění dotčených dokumentů **mohlo mít podstatný dopad** na rozhodovací proces [14].

27. Veřejná ochránkyně práv se domnívá, že bylo rozumně předvídatelné, že zveřejnění strategie Rady pro jednání by oslabilo její vyjednávací pozici, a mělo by tedy podstatný dopad na rozhodovací proces.

28. Stěžovatelka tvrdí, že veřejná ochránkyně práv by měla založit své názory na zvláštní citlivost návrhu právních předpisů o emisích z motorových vozidel. Tvrdil, že mu Rada již dříve poskytla dokumenty týkající se jednání o návrhu směrnice o autorském právu na jednotném digitálním trhu, který byl rovněž citlivým návrhem.

29. Jak je uvedeno v návrhu řešení předloženém veřejnou ochránkyní práv, upravené části dokumentů obsahují strategii, kterou Rada hodlá sledovat v probíhajících jednáních. Dokumenty, které stěžovatel dříve získal ohledně jednání o návrhu směrnice o autorském právu na jednotném digitálním trhu, naproti tomu takový obsah neobsahovaly. Spíše obsahovaly obsah, **který již byl sdílen s ostatními orgány**. Citlivost souboru týkajícího se emisí motorových vozidel je popsána níže.

30. Poté, co veřejný ochránce práv dospěl k závěru, že úplné zpřístupnění šesti dotčených dokumentů by mohlo ohrozit probíhající rozhodovací proces, posoudil, zda existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění. Za tímto účelem veřejná ochránkyně práv zvážila veřejný zájem na zpřístupnění dokumentů dialogu, zatímco třístranná jednání probíhají.

31. V demokratickém rozhodovacím procesu se zákonodárci musí zodpovídat veřejnosti za své činy. Kromě toho má každý občan podle Smluv EU právo podílet se na demokratickém životě EU a za tímto účelem by rozhodnutí měla být přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům. [15] Aby mohli vykonávat svá demokratická práva, musí mít občané možnost podrobně

sledovat rozhodovací proces v orgánech, které se účastní legislativních postupů, a mít přístup ke všem relevantním informacím. Jak Soudní dvůr uvedl ve svém rozsudku ve věci *De Capitani* , „ *vyjádření veřejného mínění ve vztahu k určitému předběžnému legislativnímu návrhu nebo dohodě dohodnuté v průběhu dialogu a uvedené ve čtvrtém sloupci tabulky třístranných jednání tvoří nedílnou součást výkonu demokratických práv občanů EU* “. [16]

32. Veřejná ochránkyně práv se domnívá, že aby se veřejnost mohla účastnit třístranných jednání, a mohla tedy v této klíčové fázi ovlivnit legislativní proces, musí mít přístup k postojům, návrhům nebo připomínkám, **kteřé orgány předložily k jednacímu stolu** , a znát předběžné výsledky třístranných jednání.

33. Ve věci *De Capitani* Soudní dvůr posoudil, zda by veřejnost měla mít možnost vidět čtvrtý sloupec čtyřsloupcových dokumentů, které spolunormotvůrci sdíleli. Parlament tvrdil, že zveřejnění čtvrtého sloupce by vedlo k **tlaku veřejnosti** na vyjednávací tým a učinilo by předsednictví Rady obezřetnějším sdílením informací a spoluprací s vyjednávacím týmem Parlamentu. Parlament také tvrdil, že „ *nic není dohodnuto, dokud není dohodnuto vše* “. [17] Účetní dvůr tyto argumenty zamítl. [18]

34. V tomto šetření veřejná ochránkyně práv posoudila, zda by měla být uvolněna vyjednávací strategie Rady, kterou neposkytla ostatním orgánům. Stěžovatel má právo upozornit na specifickou citlivost návrhu právních předpisů o emisích z motorových vozidel. Na návrhu zákona je nepochybně zvýšený veřejný zájem. Veřejná ochránkyně práv však nezjistila veřejný zájem na zpřístupnění informací, který by převážil nad skutečností, že zveřejnění strategie Rady pro jednání, zatímco jednání stále probíhají, by mohlo ohrozit vyjednávací postoj Rady.

35. Ve svém návrhu řešení však veřejná ochránkyně práv zdůraznila, že jakmile budou v třístranných jednáních nalezeny prozatímní kompromisy, měly by být v zásadě zpřístupněny příslušné části dokumentů týkajících se těchto prozatímních kompromisů, včetně strategie Rady pro jednání týkající se těchto prozatímních kompromisů. Veřejnost tak může sledovat strategii jednání Rady *ex post* , aby byl orgán odpovědný za své kroky během jednání.

36. S ohledem na výše uvedenou analýzu se veřejná ochránkyně práv domnívá, že se Rada nedopustila nesprávného úředního postupu, když odmítla poskytnout plný přístup k uvedeným šesti dokumentům, zatímco probíhají jednání o příslušných částech legislativního návrhu.

37. Vzhledem k tomu, že Rada přijala návrh veřejné ochránkyně práv na úplné uvolnění dalších tří čtyřsloupcových dokumentů zjištěných během jejího šetření, nejsou žádná další šetření opodstatněná.

Závěr

Na základě šetření veřejný ochránce práv uzavře tento případ s následujícím závěrem:

Rada se nedopustila nesprávného úředního postupu, když odmítla poskytnout plný

přístup k uvedeným šesti dokumentům, zatímco jednání o příslušných částech legislativního návrhu probíhají.

Vzhledem k tomu, že Rada přijala návrh veřejné ochránkyně práv na úplné uvolnění dalších tří čtyřsloupcových dokumentů zjištěných během jejího šetření, nejsou žádná další šetření opodstatněná.

Stěžovatel a Rada EU budou o tomto rozhodnutí informováni .

Emily O'Reillyová evropská veřejná ochránkyně práv

Ve Štrasburku dne 11. října 2021

[1] Čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32001R1049> [Odkaz].

[2] V souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1049/2001.

[3] Rozsudek Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) ze dne 22. března 2018, *Emilio De Capitani v. Evropský parlament*, T-540/15 , <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=T-540/15> [Odkaz]

[4] Na základě čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce nařízení č. 1049/2001.

[5] Rozsudek Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) ze dne 22. března 2018, *Emilio De Capitani v. Evropský parlament* , T-540/15, bod 112.

[6] Dopis Rady Evropské unie evropskému veřejnému ochránci práv o odmítnutí poskytnout úplný přístup veřejnosti k dokumentům týkajícím se třístranných jednání o emisích z motorových vozidel: <https://www.ombudsman.europa.eu/nl/correspondence/en/140735> [Odkaz]

[7] Návrh evropského veřejného ochránce práv na řešení ve věci 360/2021/TE týkající se odmítnutí Rady EU poskytnout úplný přístup veřejnosti k dokumentům týkajícím se třístranných jednání o emisích z motorových vozidel: <https://www.ombudsman.europa.eu/nl/solution/en/144725> [Odkaz]

[8] Rozsudek Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) ze dne 22. března 2018, *Emilio De Capitani v. Evropský parlament* , T-540/15, bod 98.

[9] Odpověď Rady Evropské unie na návrh řešení evropského veřejného ochránce práv ve věci

360/2021/TE: <https://www.ombudsman.europa.eu/nl/correspondence/en/144726> [Odkaz]

[10] Stěžovatel odkázal na prohlášení zveřejněné Nizozemskem a Švédskem v souvislosti s potvrzujícím rozhodnutím v tomto případě.

[11] Dokumenty byly v držení parlamentu. Soudní dvůr popsal písemnosti v bodě 6 svého rozsudku: „*Tabulky ve sporných dokumentech obsahují čtyři sloupce, z nichž první obsahuje znění legislativního návrhu Komise, druhý postoj Parlamentu, jakož i pozměňovací návrhy, které navrhuje, třetí postoj Rady a čtvrtý prozatímní kompromisní znění (dokument LIBE-2013–0091–02) nebo předběžné postoje předsednictví Rady k pozměňovacím návrhům navrženým Parlamentem (dokument LIBE-2013–0091–03)*“ (zvýraznění doplněno). Soudní dvůr podrobněji uvádí v bodech 93 a 94:

„93 Z dokumentu LIBE-2013–0091–02 zejména vyplývá, že text obsažený ve čtvrtém sloupci je příkladem klasické legislativní práce týkající se organizace agentury, a sice Europolu, vymezení jejího vztahu k vnitrostátním orgánům a jeho úkolů, složení její správní rady atd. Tento sloupec obsahuje pravidla obecné povahy, uvádějící dohodnuté formulační změny, údaje o bodech, které mají být projednány později, nebo o předmětu další diskuse, který v některých bodech ukazuje výraz „idem“ a několik prázdných polí .

94 Pokud jde o dokument LIBE-2013–0091–03, zdá se, že čtvrtý sloupec neobsahuje žádné citlivé informace a poskytuje pouze omezený počet obecných pravidel, jakož i několik indicií, jako například „Evropský parlament je vyzván, aby přehodnotil svůj pozměňovací návrh“, „pozměňovací návrhy Parlamentu mohou být zváženy“ nebo „změna Parlamentu by mohla být případně zohledněna v bodě odůvodnění“ a v několika prázdných polích .“

[12] Čtvrtý sloupec šesti dokumentů obsahuje kompromisy, které byly předběžně dohodnuty na třístranném jednání nebo byly předběžně dohodnuty na „technickém zasedání“. Obsahuje rovněž znění navržené Radou s připomínkami k tomu, jak by měl být tento návrh při jednáních řešen. Stručně řečeno, obsahuje postoj Rady, který byl předložen k jednacímu stolu, a který tak již byl sdílen mezi spolunormotvůrci, když byly dokumenty zpřístupněny.

[13] čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení č. 1049/2001.

[14] Relevantní judikatura je shrnuta v bodech. 63 až 65 rozsudku *De Capitani* :

„ 63 [...] použití výjimky stanovené v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci nařízení č. 1049/2001 vyžaduje, aby bylo prokázáno, že přístup k požadovaným dokumentům mohl konkrétně a skutečně ohrozit ochranu rozhodovacího procesu orgánu a že pravděpodobnost porušení tohoto zájmu byla rozumně předvídatelná, a nikoli čistě hypotetická [...]

64 Podle judikatury je rozhodovací proces „vážně“ ohrožen ve smyslu čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce nařízení č. 1049/2001, zejména pokud má zpřístupnění dotčených dokumentů podstatný dopad na rozhodovací proces. Posouzení této závažné povahy závisí na všech okolnostech projednávaného případu, zejména na negativních účincích na rozhodovací proces

dovolávaný orgánem, pokud jde o zpřístupnění dotčených dokumentů [...]

65 Tato judikatura nemůže být vykládána v tom smyslu, že ukládá orgánům povinnost předložit důkazy k prokázání existence takového rizika. V tomto ohledu postačuje, pokud napadené rozhodnutí obsahuje hmatatelné skutečnosti, ze kterých lze vyvodit, že nebezpečí narušení rozhodovacího procesu bylo ke dni přijetí tohoto rozhodnutí rozumně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické, a prokázalo zejména existenci objektivních důvodů, na jejichž základě by bylo možné rozumně předpokládat, že by byl rozhodovací proces v případě zpřístupnění dokumentů ohrožen [...]“

[15] čl. 10 odst. 3 SEU.

[16] Rozsudek Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) ze dne 22. března 2018, *Emilio De Capitani v. Evropský parlament*, T-540/15, bod 98.

[17] Rozsudek Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) ze dne 22. března 2018, *Emilio De Capitani v. Evropský parlament*, T-540/15, bod 7.

[18] Soudní dvůr zjistil, že nic ve spisu nenaznačovalo, že by Parlament mohl rozumně očekávat reakci nad rámec toho, co by mohl očekávat od veřejnosti kterýkoli člen legislativního orgánu, který navrhuje změnu návrhu právního předpisu (bod 99). Soudní dvůr rovněž konstatoval, že vzhledem k tomu, že orgány v průběhu třístranných jednání vyjadřují své stanovisko k danému legislativnímu návrhu a souhlasí s tím, že by se jejich postoj mohl změnit, skutečnost, že tyto prvky jsou následně na žádost sděleny, nemůže sama o sobě narušit vzájemnou loajální spolupráci, kterou jsou orgány povinny uplatňovat podle článku 13 SEU (bod 104). Konečně Soudní dvůr konstatoval, že veřejnost je zcela schopna pochopit, že v souladu se zásadou, že „nic není dohodnuto, dokud není dohodnuto vše“, mohou být informace obsažené ve čtvrtém sloupci v průběhu třístranných jednání změněny až do dosažení dohody o celém znění (bod 102).